

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8C/328/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414206610
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8414206610.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanej V. štátnej občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie 503,38 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 256,68 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 256,68 eur od 14. 11. 2011 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 20,-eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 28. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 28. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a .

III. Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16. 10. 2014 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO:35 923 130 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 503,38 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 14. 11. 2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 29. 6. 2010 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 774,- eur s tým, že pôžičku mala splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 22,12 eur. Tvrdil, že z uvedenej sumy žalovaná uhradila do dňa podania žaloby iba sumu 243,32 eur a keďže porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 26. 10. 2011 ju pôvodný žalobca vyzval listom - predžalobnou upomienkou k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, pričom žalovaná dlžné splátky neuhradila a jej dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 503,38 eur.

Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola spolu s prílohami do vlastných rúk doručená dňa 16. 4. 2015 písomne nevyjadrila.

Uznesením zo dňa 2. 3. 2015 č. k. 8C/328/2014-25 súd vyhovel návrhu obchodnej spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO:35 831 154 na zmenu účastníka konania na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania z pôvodného žalobcu na túto obchodnú spoločnosť a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5. 5. 2015 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. (ďalej len „žalobca“).

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktorom vec v súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy, keďže títo sa na pojednávanie nedostavili a o jeho odročenie nežiadali.

Žalovaná na pojednávaní uviedla, že kým mala prácu, splácala v splátkach svoj záväzok, potom však prácu stratila, potom znova niečo splácala, čiže časť sumy by mala mať uhradenú avšak doklady k tomu nemá. Vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že je si vedomá, že nemá uhradenú celú sumu pričom to čo dlží by vedela uhradiť žalobcovi len v splátkach vo výške maximálne 15,- eur mesačne nakoľko je nezamestnaná, hľadá si prácu a aj na pohovoroch na ktoré teraz chodí jej núkajú mzdu najviac vo výške 240,- eur mesačne v čistom. Ďalej uviedla, že je slobodná, býva v byte v Kežmarku za ktorý mesačne podľa možnosti uhrádza cca 50,- až 70,- eur, má 20 ročnú dcéru ktorá práve zmaturovala a je nezamestnaná, preto dcére stále prispieva na výživu a pomáha. K okolnostiam uzavretia zmluvy uviedla, že žiadala o pôžičku, potom v Poprade bola uzavretá zmluva, i keď na akú sumu si už nespomína s tým, že mohlo to byť tých 500,- eur uvedených v písomnom vyhotovení zmluvy predloženom so žalobou, pričom už si nespomína, či jej boli pri podpise zmluvy predložené všeobecné obchodné podmienky a či to sú tie, ktoré žalobca pripojil k žalobe. Tvrdila, že v čase keď uzatvárala zmluvu podnikala vo vedení účtovníctva preto predpokladala, že bude mať dostatočný príjem na splácanie a keď prišla o prácu, telefonovala s veriteľom kde im vysvetlila situáciu a dohodli sa, že bude platiť keď bude môcť. Žalovaná uviedla, že poskytnuté peňažné prostriedky použila na krytie osobných potrieb, časť z nich možno použila aj na nákup vecí potrebných na jej podnikanie, už si na to presne nespomína. Žalovaná potvrdila, že žalobcovi uhradila 11 splátok po 22,12 eur, spolu teda sumu 243,32 eur ako bolo uvedené v žalobe s tým, že poslednú splátku hradila ešte 17. 5. 2011 a ani po doručení žaloby nič neplatila, lebo čakala ako dopadne súd a aká výška dlhu jej bude určená. Uviedla, že už si presne nepamätá, v akom termíne mala splácať jednotlivé splátky, ani ako mal byť tento termín určený, či písomne či ústne.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to listinou Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 29. 6. 2010 číslo XXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), obsahom Podmienok k zmluve o poskytnutí pôžičky NPSP-07 a jej všeobecných obchodných podmienok, obsahom žalovanej adresovanej predžalobnej upomienky zo dňa 26. 10. 2011 s doručenkou, obsahom Prehľadu splátok a úhrad k zmluve číslo XXXXXXXX, obsahom fotokópie Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8. 12. 2014 s pripojenou identifikáciou postúpenej pohľadávky, výpisom zo živnostenského registra žalovanej a zistil tento skutkový stav:

Z účastníckej výpovede žalovanej a z obsahu zmluvy číslo XXXXXXXX zo dňa 29. 6. 2010 súd zistil, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 0P Kežmarok, IČO: 35 923 130 a žalovaná uzavreli písomnú zmluvu označenú ako zmluva o poskytnutí pôžičky z ktorej vyplýva, že žalovaná žiadala o úver vo výške 500,- eur s dobou splácania 36 mesiacov, pričom bol jej schválený úver vo výške 500,-eur. Žalovaná mala tento úver podľa zmluvy splatiť 36 mesačnými splátkami vo výške 22,12 eur, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma pôžičky je 774,- eur a celkové náklady spotrebiteľa sú 274,- eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola 35,80 % a ročná úroková sadzba 35,80 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedená poštová poukážka.

Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovanou z ktorých vyplýva, že žalovaná uhradila v 11 splátkach sumu spolu 243,32 eur, posledná úhrada bola realizovaná dňa 17. 5. 2011. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanej boli vyúčtované k zaplateniu titulom „pokuty“ sumy vo výške spolu 53,26 eur. Zo záverečného sumára v tomto prehľade vyplýva, že veriteľ od žalovanej očakával k úhrade sumu spolu 747,30 eur pozostávajúcu z predpísaných splátok a „pokuty“ vo výške 53,26 eur, ako uhradenú zaevidoval sumu spolu 243,32 eur, ako neuhradená ostala teda zaevidovaná suma vo výške 503,98 eur (747,30 eur - 243,32 eur). Žalovaná istina teda podľa tohto prehľadu pozostáva zo sumy 450,72 eur ako neuhradeného zostatku úveru a zo sumy 53,26 eur ako zmluvnej pokuty.

Žalobca tvrdil, že uvedené, žalovanou neuhradené nároky z úverovej zmluvy boli mu pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. v priebehu súdneho konania postúpené zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8. 12. 2014.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovanou je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaná, ktorá v čase uzavretia zmluvy bola podnikateľkou podnikajúcou na základe živnostenského oprávnenia, čo je uvedené aj v časti zmluvy obsahujúcej údaj o jej zamestnaní úver čerpana za účelom krytia svojich osobných potrieb, resp. ako uviedla na pojednávaní, je možné že určitú časť prostriedkov následne použila aj na zakúpenie potrieb pre svoje podnikanie, pričom z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že táto v čase od 1. 9. 2008 do 30. 10. 2010 bola podnikateľkou podnikajúcou na základe živnostenského oprávnenia v predmete podnikania - vedenie účtovníctva. Zo zmluvy, z jej koncepcie i použitej terminológie typickej pre spotrebiteľské úvery vyplýva, že sa malo jednať o spotrebiteľský úver a ako taký ho vyhodnotil aj súd. V tomto prípade sa podľa názoru súdu jednalo o spotrebiteľskú zmluvu, kde žalovaná vystupovala ako fyzická osoba - spotrebiteľ a peňažné prostriedky jej boli poskytnuté nie na výkon podnikania. Na tomto posúdení nemení nič ani skutočnosť, že žalovaná následne po uzavretí zmluvy podľa svojich slov časť týchto prostriedkov zrejme použila aj na kúpu potrieb pre svoje podnikanie. Jednak totiž z hľadiska definície pojmu spotrebiteľ v § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch je podľa názoru súdu podstatné, že úver bol žalovanej poskytnutý na iný účel ako výkon podnikania a teda i keby táto následne istú časť poskytnutého úveru v nepodstatnej miere využila na svoje podnikanie, nemenilo by to nič na jej postavení spotrebiteľa, ako to judikoval už aj európsky súdny dvor vo veci C-464/01 (Johann Gruber proti Bay Wa AG) v súvislosti so zmluvami uzavretými na dvojaký účel t.j. podnikateľský aj nepodnikateľský. V uvedenom rozhodnutí tiež konštatoval že je na konajúcom súde, aby rozhodol, či bola predmetná zmluva uzavretá s cieľom uspokojiť v nie nezanedbateľnom rozsahu potreby týkajúce sa obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti dotknutej osoby, alebo naopak, či bol podnikateľský účel len nevýznamný. V danom prípade súd je toho názoru, že podnikanie je v zmluve označené iba ako oblasť zdroja príjmov žalovanej (označené je v časti zmluvy o zamestnaní klienta) a so samotným úverovým vzťahom nesúvisí, preto súd predmetnú úverovú zmluvu v zmysle § 1 a § 2 a § 2 písm. a), b) v tom čase účinného zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka považoval za zmluvu spotrebiteľskú. Prípadný nespotebiteľský charakter záväzkového vzťahu účastníkov koniec koncov žalobca, nesúci v tejto časti dôkazné bremeno nielenže nepreukázal, ale ani netvrdil, pričom súd za preukázaný má jeho spotrebiteľský charakter. Preto súd aj pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa - Consumer Finance Holding, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (29. 6. 2010) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>>,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>>,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej

miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovanou je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 500,- eur, pričom žalovaná na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatila

spolu sumu 243,32 eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaná nerealizovala svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe a v prehľade splátok a úhrad. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanej reálne poskytnutej sumy, t.j. 500,- eur. A keďže z tejto sumy už žalovaná časť vo výške 243,32 eur ešte pôvodnému žalobcovi vrátila, ako dôvodnú súd žalobu uznal iba v rozsahu zaplatenia nevrátenej časti tejto sumy, t.j. v časti zaplatenia istiny 256,68 eur (500,- eur - 243,32 eur) a úroku z omeškania z tejto sumy.

Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (29. 6. 2010), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods.2 písm. f) ZoSÚ uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a rovnako musí obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy č. XXXXXXXX súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmluve nie je v súlade so zákonnou požiadavkou pri uvedení výšky a počte splátok uvedený správny údaj o výške, počte a termínoch splácania úrokov a iných poplatkov. V úverovej zmluve sa takýto podrobný údaj nenachádza a pokiaľ takýto údaj poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie je tento údaj obsiahnutý v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami.

Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia teda v zmluve musí byť uvedený údaj o termínoch splátok a musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje nakoľko zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky - 22,12 eur avšak bez akejkoľvek jej špecifikácie, pričom zmluva absolútne nikde neobsahuje údaj o termínoch splatnosti splátok.

Ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť malým písmom písané, rozsiahle, individuálne nevyjednané podmienky a všeobecné obchodné podmienky k zmluve o pôžičke. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na všeobecné či iné podmienky.

Súd si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na to, že uvedený záver plne podporuje aj doterajšia judikatúra. V tejto súvislosti preto súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20.

4. 2015 sp. zn. 11Co/127/2015, kde tento konštatoval, cit. „Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-129/2010>> je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.“

V zmluve je len jedna suma mesačnej splátky 22,12 eur. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Ďalej je tam počet splátok - 36, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky. Navyiac ani v bode 6 Všeobecných obchodných podmienok k zmluve o pôžičke tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tam len uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach. Z uvedeného však nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. V zmluve navyše vôbec nie je uvedený dátum prvej splátky ani poslednej splátky ani termín splatnosti jednotlivých splátok. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú podľa textu zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou v čl. 6 bod 6.1 je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo vo všeobecných obchodných podmienkach. V bode 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo podmienkach a/alebo všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v bode 6.4 je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Priamo v Zmluve teda neboli presne určené termíny splátok. Ani z textu všeobecných obchodných podmienok nie je možné zistiť presný termín splátok (je uvedené do 20. dňa v mesiaci, takže z tohto textu vyplýva, že to mohlo byť kedykoľvek od 1. do 20. dňa v mesiaci). Z takto uvedeného znenia nie je možné presne zistiť termín splátok ani deň poslednej splátky. Z týchto dôvodov má súd za to, že zmluva neobsahuje ani presný údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o termíne konečnej splatnosti však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanou riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate

aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis). Preto ak žalobca odvodzoval svoj uplatňovaný nárok napr. na pokuty z všeobecných obchodných podmienok, potom je zrejmé, že táto jeho argumentácia vo svetle už uvedeného nemôže obstáť. Aj z toho dôvodu musela byť zamietnutá žaloba žalobcu v časti požadovanej zmluvnej pokuty nakoľko súd v tejto spotrebiteľskej veci nemal za preukázané platné uzatvorenie písomnej, určitej, individuálne vyjednejanej dohody o zmluvnej pokute ako ho predpokladá § 544 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/115/2013 či rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/110/2014 o určení zmluvnej podmienky týkajúcej sa zmluvnej pokuty vo Všeobecných obchodných podmienkach spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. totožnej s tou, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti čo zakladá okrem iného dôsledky v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka, pričom uvedené rozhodnutia žalobcovi musia byť známe, keďže aj v uvedených konaniach vystupoval ako žalobca.

Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu údaje o termínoch splatnosti splátok, zmluvnej pokute či termíne konečnej splatnosti úveru majú byť komplikovane vyvodzované a sú doslova skryté v texte všeobecných podmienok, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehlbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovanej nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanej reálne poskytol. Žalobca predloženou zmluvou a predloženým prehľadom splátok a úhrad preukázal, že žalovanej bola reálne poskytnutá suma 500,- eur, čo žalovaná v konaní sama potvrdila. Žalovaná tiež pred súdom potvrdila tvrdenia žalobcu, že na nároky z úverovej zmluvy uhradila sumu spolu len 243,32 eur, ako to vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu rozdielu poskytnutej sumy 500,- eur a uhradenej sumy 243,32 eur, teda na úhradu úverovej istiny vo výške 256,68 eur.

Žalobca predloženou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8. 12. 2014 spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky preukázal, že pohľadávka voči žalovanej z predmetnej úverovej zmluvy bola mu spolu s príslušenstvom odplatne postúpená. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevrátenej úverovej istiny. Keďže neboli zistené skutočnosti spochybňujúce žalobcovo tvrdenie, že žalovaná sumu 256,68 eur do dňa podania žaloby neuhradila a neurobila tak ani do vyhlásenia rozsudku, čo táto sama potvrdila, súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 256,68 eur vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 9,25 % ročne s tým, že úrok z omeškania požaduje odo dňa 14. 11. 2011.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013). V danom prípade záväzkový vzťah účastníkov vznikol pred 1. 2. 2013 (keďže zmluva bola uzavretá 29. 6. 2010), preto výška úrokov z omeškania na ktoré žalobcovi vzniklo právo je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola vo výške 1,25 %.

Žalobca predloženou predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 10. 2011 adresovanou žalovanej, v ktorom ju pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy číslo XXXXXXXX v dôsledku omeškania s úhradou jej záväzkov najneskôr do 3 dní od doručenia tejto výzvy spolu s predloženou doručenkou preukázal, že žalovaná bola k vráteniu dlžnej sumy pôvodným veriteľom vyzvaná, čo žalovaná v konaní ničím nespochybnila, prevzatie tejto výzvy sama potvrdila. Keďže v určenej lehote suma 256,58 eur na ktorú veriteľovi nárok vznikol zaplatená nebola, žalovaná odo dňa 14. 11. 2011 je v omeškaní so zaplatením tejto sumy. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (9,25 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná v deň od ktorého žalobca požadoval úrok z omeškania bola v omeškaní so zaplatením nevrátenej úverovej istiny 256,68 eur a jej omeškanie trvá, pričom s postúpenou pohľadávkou zo zákona (§ 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka) prešlo na žalobcu aj jej príslušenstvo, čo sú aj úroky z omeškania, uložil jej súd spolu so sumou 256,68 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 256,68 eur od 14. 11. 2011 do zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaná nemohla dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej prisúdenú sumu 256,68 eur súd žalobu zamietol.

Súd, využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovanej s prihliadnutím na jej osobné, majetkové, rodinné pomery, skutočnosť, že žaloba bola dôvodná len v časti, výšku dlžnej sumy a tiež jej postoj v priebehu konania, keď konania sa riadne zúčastnila, čo prispelo k nepredlžovaniu sporu, pričom uplatnený nárok nespochybnila, platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku, majúť za to, že takáto výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalšími zásadami vyjadrenými v § 1 O.s.p. pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane zročnosť celého plnenia. Súd vzal na zreteľ i porovnanie, aký dopad by malo nevyhovenie žiadosti o splátku vo výroku o splatnosti na žalovanú vzhľadom na jej pomery v porovnaní s dopadom na pomery žalobcu ako obchodnej spoločnosti venujúcej sa odkupovaniu a vymáhaniu neuhradených pohľadávok. Vzhľadom na výšku dlžnej sumy, dĺžku omeškania žalovanej s jej zaplatením a pôvodne dohodnutú výšku splátok v zmluve súd nemohol povoliť splátky ešte nižšie, ako to navrhovala žalovaná. Mesačné splátky po 20,- eur sú v okolnostiach súdnej veci minimálne možné.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo v časti vyhovené, v časti bola zamietnutá, tak žalobca ako i žalovaná boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní, pričom pomer

ich úspechu a neúspechu je cca pol na pol (keďže žalovaná bola suma 503,38 eur s príslušenstvom a prisúdená bola suma 256,68 eur s príslušenstvom). Vychádzajúc z uvedeného výsledku konania a pomeru úspechu účastníkov súd v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).